Na věci nic nemění, že st-l uplatnil nárok dle § 11 záb. zák. až v důsledku usnesení okr. soudu v Ú., jež vyzvání dle § 3 náhr. zák. neobsahovalo, když lhůta § 3 náhr. zák. nepočala pro něho dosud běžeti, a když nemůže mu býti bráněno, aby kdykoliv před řízením podle §§ 2 a 3 náhr. zák., ať ho k tomu vedly pohnutky jakékoliv, nárok dle § 11 záb. zák. uplatnil.

Nař. rozhodnutí, stojící na opačném stanovisku, odporují zákonu, a bylo je proto zrušiti dle § 7 zák. o ss.

č. 5590.

Zdravotnictví. — Administrativní řízení: I. O příslušnosti zem. úřadu polit. resp. ministerstva k zákazu výroby lékárnické speciality podle min. nař. č. 239 ř. z. z roku 1894 a č. 40 ř. z. z roku 1901. — II. Zákaz takový nemůže úřad vydati po uplynutí 3 měsíců ode dne ohlášky.

(Nález ze dne 20. dubna 1926 č. 5683).

Prejudikatura: Boh. 1165 adm.

Věc: Ph. Mg. Frant. T. a Gerhard W. L. v D. (adv. Dr. Otto Stein z Prahy) proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy (min. kom. Dr. Jaromír Preininger) o farmaceutické speciality.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím zakázal žal. úřad výrobu a všeobecný prodej lékárnických specialit ...., Anämin, ... Sagradawein a .... Pepsinwein. Rozhodnutí odůvodněna jsou takto: Anämin: složení přípravku nevyhovuje přiloženému předpisu. Dle receptu má preparát obsahovati 0·88% ferrihydroxydu, což odpovídá 0·46% železa, ve skutečnosti nalezeno 0·21%, tedy 0·4% ferrihydroxydu; mimo to cena je příliš vysoká. Sagradawein: přípravek neznamená ani pokrok, ani žádné novum v moderní therapii, neboť neliší se ničím podstatným od oficielního vinum Cascarae Sagradae. Pepsinwein: přípravek není skutečnou novinkou, která by se svých složením jevila čímsi účinnnějším, neb učelnějším proti oficielnímu vinum Pepsini. Vedle toho jest tento přípravek mnohem dražší než přípravek oficielní.

Uvažuje o stížnostech do těchto rozhodnutí podaných, musil se nss zabývati nejprve dvěma námitkami, všem stížnostem společnými, jimiž st-l vůbec popírá právo žal. úřadu k vydání nař. zákazů.

Prvá z těchto námitek dovozuje, že min. bylo sice oprávněno podle min. nař. ze 17. prosince 1894 č. 239 ř. z. zakázati výrobu lékárnické speciality, byl-li zjištěn při její výrobě postup předpisům odporující, že však příslušné ustanovení bylo zrušeno nařízením ze 16. dubna 1901 č. 40 ř. z. Námitku tuto nss za důvodnou uznati nemohl. Jest ovšem pravda, že nař. z roku 1894 obsahovalo v posledním odstavci čl. 6 ustanovení, vyhražující ministerstvu (tehdy vnitra), aby na základě dobrozdání nejv. zdrav. rady kdykoliv zakázalo výrobek, při jehož výrobě zjištěn byl nenáležitý postup, a že nař. z r. 1901 toto (nebo obdobné) ustanovení již neobsahuje. Leč ze srovnání obou těchto norem nelze vyvozovati závěr,

na němž se zakládá námitka svrchu uvedená. Podle čl. 6 ve znění nař. z r. 1894 končilo řízení o ohlášce výroby a prodeje farmaceutického výrobku u pol. úřadu zem.; s prodejem smělo býti započato teprve, když lékárníku dostalo se sdělení, že tento úřad neuznal vydati zákaz výroby a prodeje. Zněním, jež čl. 6 dalo nař. z r. 1901, bylo vyhraženo min. přezkoumání výrobku v každém případě, jestliže některá nižší stolice sama nevydala zákaz. Bylo-li tedy v nařízení dřívějším vyhraženo ministerstvu právo, zákaz výroby a prodeje z důvodu tam uvedeného vydati kdykoli, tedy i po té, když zem. úřad pol. prohlásil, že práva zákazu nepoužije, bylo tím ministerstvu poskytnuto jisté právo dozorčí ve věci, do níž v rámci normálního řízení nemělo příležitost zasáhnouti. Takováto výhrada jevila se zbytečnou při úpravě, jaké se dostalo řízení o ohláškách výroby a prodeje farmac. výrobků nařízením z r. 1901. Touto úpravou jest připuštění výrobku v každém případě učiněno závislým na ministerstvu. Že by však min. rozhodujíc o tom, má-li či nemá-li vydati zákaz, nesmělo přihlížeti k tomu, zdali výroba děje se ve shodě s platnými předpisy, ze čl. 6 ve znění nař. z r. 1901 nikterak nevyplývá.

Nss musil však uznati za odůvodněnou námitku, že žal. úřad nebyl oprávněn zákaz specialit st-lem ohlášených vydávati po uplynutí 3 měsíců ode dne, kdy ohláška se stala. Nss vyložil již v nálezu Boh. 1165 adm., že právo úřadu k zákazu výroby a prodeje farmac. specialit v rámci řízení upraveného cit. nařízením jest omezeno lhůtou, po jejímž uplynutí právo ono pomíjí. Soud, trvaje na tomto názoru, musil v daném případě vydané zákazy uznati nezákonnými, ježto ohlášky specialit, o něž jde, došly po doplnění úřadu v srpnu a listopadu 1922, nař. rozhodnutí zákaz jejich vyslovující vydána byla teprve 20. prosince 1923, 22. ledna a 29. května 1924.

Zástupce žal. úřadu ovšem při veř. ústním líčení dovolával se toho, že již před uplynutím oné tříměsíční lhůty byl vydán úřadem provisorní zákaz výroby a všeobecného prodeje označených příspěvků. Ve spisech založen jest výnos min. zdrav. ze 7. února 1923, jímž toto zakázalo p r o z a t í m všeobecný prodej přípravků »Codein-Tabl.«, »Anämin« a »Sagradawein«. Leč nss nemohl by — nehledě k tomu, že uvedený výnos nevztahuje se na přípravek »Pepsinwein«, že není ze spisů patrno, kdy tento výnos byl st-li doručen, a že obsahuje jen prozatímní zákaz všeobecného prodeje, nikoli také výroby, jako nař. rozhodnutí, v předchozím provisorním zákazu, i kdyby stal se včas a vztahoval se na všechny přípravky, jež jsou předmětem sporu, viděti okolnost, která by byla způsobilá námitku nezákonnosti nař. rozhodnutí v uvedeném směru vyvrátiti, a to již proto, poněvadž nař. rozhodnutí na předchozí zákaz nijak nenavazující, podle svého znění jeví se jako vlastní samostatné vyřízení st-lových ohlášení zamýšlené výroby a všeobecného prodeje sporných přípravků, která vyslovujíce zákaz přípravků těch, mohla ve smyslu předcházejících vývodů býti ministerstvem vydána jen ve lhůtě cit. nařízením z r. 1901 stanovené.

Č. 5591.

Nemocenské pojišťování. — Administrativní řízení (Slovensko): I. * § 13. zák. čl. VIII : 1908 a na základě něho